

Nr 244

Av herr **Boo m. fl.**, om förbättrade pensionsförmåner åt f. d. förrådsförvaltaren vid intendenturkåren *H. P. Gelin*.

Den 1 oktober 1952 avgick dåvarande förrådsförvaltaren vid intendenturkåren, kaptenen i armén *H. P. Gelin* från sin innehavda beställning med av statskontoret enligt beslut den 25 juni 1952 tillförsäkrad ålders- och familjepension enligt 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente och familjepensionsreglemente.

Grundbeloppet för den tillförsäkrade pensionen fastställdes enligt statskontorets beslut den 23 augusti 1952 till 6 360 kronor för år. Detta belopp motsvarar enligt den under 14 § i tjänstepensionsreglementet intagna tabellen löneplan nr 1 begynnelseunderlaget för löneklass 24 d. v. s. slutlöneklassen i den lönegrad Ma 21, vartill *Gelins* vid pensionsavgången innehavda förvaltarbeställning hänförts fr. o. m. den 1 juli 1952.

Med hänsyn till de särskilda omständigheter, som måste anses föreligga beträffande bestämmandet av storleken av pensionsbeloppet i förevarande fall, synes det vara ytterst skäligt, att grundbeloppet av *Gelins* tjänstepension fastställas utgå enligt löneklass 26, d. v. s. slutlöneklassen i lönegrad Ma 23, uti vilken lönegrad samtliga arméns förvaltare i intendenturförrådstjänst, med undantag av åtta, fr. o. m. 1 juli 1952 äro placerade (prop. 1952: 120, punkt 3). Detta grundbelopp utgör 7 128 kronor för år.

Av nämnda åtta befattningshavare, som vid lönedifferentieringens tillkomst den 1 juli 1952 kommo att inneha beställningar i Ma 21, är det endast en, nämligen *Gelin*, som avgått med pension motsvarande Ma 21. De, som efter den 1 juli 1952 tilltråda befattning i Ma 21 erbjudas, i den mån uppkomna vakanser medge, i tur och ordning förflyttning till befattning i Ma 23 och då med pensionsrätt i paritet därmed. För dessa kommer lönedifferentieringen icke att medföra lägre pensionsförmåner. I de likalydande motionerna nr I: 208 och II: 262 till 1954 års riksdag hemställdes, att riksdagen måtte besluta om förbättrade pensionsförmåner åt f. d. förrådsförvaltaren vid intendenturkåren, kaptenen i armén *H. P. Gelin*.

I statsutskottets häröver avgivna utlåtande nr 45 1:o hemställde utskottet, då ifrågasvarande pensionsfråga i första hand borde prövas av Kungl. Maj:t, att motionerna icke måtte av riksdagen bifallas. Riksdagen beslöt också i enlighet med utskottets hemställan.

Med anledning av riksdagens ovannämnda beslut ingav generalintendenten den 15 september 1954 en underdånig framställning med i huvudsak samma innehåll som ovannämnda motioner. Denna framställning föranledde den 7 januari 1955 ingen Kungl. Maj:ts åtgärd.

Till stöd för Gelins hänförande till den högre pensionsklassen får vi ytterligare framhålla följande:

Gelin tjänstgjorde som förrådsförvaltare vid A 8 den 15/3 1930—15/10 1933, vid AIK den 16/10 1933—15/8 1938 och vid I 15 den 16/8 1938—31/3 1948. Som en belöning för ådagalagt nit och skicklighet erhöll han den 1/4 1948 förflyttning till Stockholm med placering vid AIS. Vid tiden för denna överflyttning voro samtliga förrådsförvaltare hänförda till en och samma lönegrad. Differentieringen av förvaltarbeställningarna på lönegraderna Ma 23 och Ma 21 skedde som ovan berörts först fr. o. m. den 1/7 1952 d. v. s. endast tre månader före Gelins avgång ur tjänst. Därest resultatet av denna differentiering hade kunnat förutses vid tidpunkten för Gelins placering vid AIS, hade han säkerligen icke placerats till denna tjänstgöring. Differentieringen innebär, att den av Gelin vid pensionsavgången innehavda förvaltarbeställningen placerades i lönegrad Ma 21, vilket oförskyllt för Gelin kom att medföra lägre pensionsförmåner, än han skulle kommit i åtnjutande utav, därest överflyttning till AIS icke ägt rum. Då emellertid hans tjänstgöring vid AIS omfattar endast 4 1/2 år, under det hans ovanberörda tjänstgöring vid A 8, AIK och I 15 i förvaltarbeställningar, vilka numera äro placerade i lönegrad Ma 23, överstiger hela 18 år, synes Gelin rättvisligen böra i pensionshänseende hänföras till denna lönegrad, särskilt i beaktande av att han som förrådsförvaltare nedlagt ett synnerligen förtjänstfullt och för kronan ovanligt gagnarikt arbete samt att det här är fråga om en av arméns skickligaste förrådsförvaltare, varom hans befordran till kapten i samband med avskedet bär vittne.

Det torde heller icke kunna råda några delade meningar om att det vore en gärd av rättvisa om Gelin beviljades tjänstepension efter den högre lönegraden. Enligt vad som förljudes har Kungl. Maj:ts avböjande ställningstagande till generalintendentens underdåniga framställning dikterats av farhågor att ett bifall till framställningen skulle kunna få följdverkningar därigenom att liknande fall kunde finnas inom andra grenar av statsförvaltningen. Vi förmoda emellertid att antalet fall, som skulle kunna vara aktuella i detta hänseende, vore ytterst begränsat. Skulle några sådana fall föreligga genom ett bifall till denna vår framställning om förhöjt pensionsunderlag för Gelin, bör enligt vår uppfattning rättelse ske.

Med stöd av vad ovan framförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att f. d. förrådsförvaltaren i intendenturkåren, kaptenen i armén Hugo Pontius Gelin, må fr. o. m. 1 oktober 1952 komma i åtnjutande av de för tjänste- och familjepension för 26 löneklassen, löneplan nr 1, gällande pensionsunderlagen.

Stockholm den 26 januari 1955

F. I. Boo

And. E. Johansson

B. A. Nilsson

Tage Magnusson
